NORAKSTS
Lieta Nr.142071710
1-0717-10/17

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2010.gada 1.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Poķis,

piedaloties pieteicējam,- *S.L.*,
atbildētājas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *S.L.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 8.jūlija lēmuma Nr.3874 atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Valsts policijas pārvaldes Rīgas reģiona pārvaldes Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo lietu pārkāpumu izskatīšanas biroja 2010.gada 4.jūnija pieņemtais lēmums Nr.050/PA784187, kas pieņemts par to, ka *S.L.* pārkāpa 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 ‘’Ceļu satiksmes noteikumi’’ 114.punkta prasības, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8}panta astoņpadsmitajā daļā.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 3.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA784187 par to, ka *S.L.* 2010.gada 3.jūnijā plkst.11:20, Rīgā, vadīja motociklu Suzuki, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, pa Krasta ielu no Turgeņeva ielas puses, 13.janvāra ielas virzienā, ar ātrumu 109 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h, ceļa zīmes Nr.518 ‘’Apdzīvotas vietas sākums’’ darbības zonā. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 105 km/h.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2010.gada 4.jūnija lēmumu *S.L.* uzlikts naudas sods 100 latu apmērā un atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 mēnešiem.

Izskatījusi *S.L.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece ar 2010.gada 8.jūlija lēmumu Nr.3874 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

[2] 2010.gada 22.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.L.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteikumā norādīti tālāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējs nepiekrīt 2010.gada 3.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA784187 par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē norādītajam un 2010.gada 4.jūnija lēmumam par sodīšanu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.^{8}panta astoņpadsmitās daļas ar naudas sodu Ls 100 apmērā un visu kategoriju transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 mēnešiem.

[2.2] Pieteicējs vadījis motociklu pa Krasta ielu intensīvā transporta plūsmā kopā ar citiem transporta līdzekļiem līdz viņu apstādināja.

Inspektors pēc apturēšanas uzrādīja radara rādījumu ar fiksētu ātrumu 109 km/h, bet nevarēja iesniegt pierādījumus, ka tas ir tieši pieteicēja motocikla ātrums.

Radars varēja fiksēt tās automašīnas braukšanas ātrumu, kura atradās man blakus rindā, jo automašīnas masa un ātrums bija lielāki par mana motocikla masu un ātrumu. Tieši šī iemesla dēļ mērierīce nevarēja fiksēt motocikla braukšanas ātrumu.

Līdz ar to nav gūti pierādījumi, ka pieteicējs būtu pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.pantu un būtu sodāms pēc LAPK 149.^{8}panta astoņpadsmitās daļas.

Kritiski ir vērtējami policijas inspektoru paskaidrojumi, ka darba dienā pulksten 11:20 pieteicēja motocikls Krasta ielā bija vienīgais transporta līdzeklis. Krasta ielas noslogotība darba dienā minētajā laikā ir vispārzināms fakts, kas neprasa papildus pierādījumus.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī Atbildētāja) paskaidrojumā par pieteikumu norādīti tālāk minētie argumenti.

[3.1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 8.jūlija lēmums Nr.3874 ir pieņemts likumīgi un pamatoti.

Atbildētāja, pieņemot lēmumu, ir izvērtējusi visus lietā esošos materiālus un pieņēmusi likumīgu lēmumu. Ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas *S.L.* darbības Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasību pārkāpumā.

Izvērtējot lietas materiālus, atbildētāja atzina, ka konkrētajā gadījumā nav pieļauti procesuālo vai materiālo tiesību normu pārkāpumi, kas būtu par

pamatu apstrīdētā lēmuma atcelšanai un administratīvās lietvedības izbeigšanai.

[3.2] Objektīvai lietas izskatīšanai paskaidrojumu sniegšanai tika uzaicināti inspektori, kuri savā dienesta ziņojumā par 2010.gada 3.jūnija administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu norādīja. 2010.gada 3.jūnijā ap plkst.11:20 Krasta ielā, Rīgā vairākas reizes nofiksēts motocikla Suzuki, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/*, ātrums. Motocikls uzsāka kustību no Turgēņeva ielas 13.janvāra ielas virzienā un bija vienīgais transporta līdzeklis norādītajā ceļa posmā. Inspektors apstādināja motociklu, uzrādīja vadītājam fiksēto ātrumu un palūdza dokumentus. Sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA784187. Vadītājs to parakstīja un paskaidroja, ka ļoti steidzoties.

Materiāla izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu *S.L.*. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, netika konstatēti.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu saskaņā ar pieteikumā norādītajiem argumentiem un norādīja, ka lietā esošie materiāli neapliecina faktu, ka tieši pieteicējs pārkāpa ātrumu. Visticamāk to ir izdarījis blakus braucošais transportlīdzeklis.

Valsts policijas pārstāve pieteikumu neatzina. Papildus norādīja, ka video uzņemšana nav obligāta prasība. Video uzņemšanas sistēma darbojas uz transportlīdzekļiem, kas uzņem ātrumu kustības režīmā. Citos gadījumos policijas darbinieku rīcībā nav video filmēšanas iekārtas.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[6] Lietā ir strīds, vai pieteicējs, 2010.gada 3.jūnijā plkst.11:20 Rīgā, vadot motociklu Suzuki, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krasta ielu no Turgeņeva ielas puses 13.janvāra ielas virzienā pārsniedza pieļauto ātrumu 50 km/h par vairāk nekā 51 km/h.

[7] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus tiesa konstatē, ka pieteicēja pārkāpums konstatēts ar 2010.gada 3.jūnija administratīvā pārkāpuma protokolu PA784187 *(lietas 11.lapa)*, apstrīdēšanas stadijā papildus saņemti Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvades darbinieku ziņojumi par notikuma apstākļiem *(lietas 22.,23.lapa)*.

[8] Izvērtējot lietā esošos materiālus un pieteicēja paskaidrojumus to kopsakarībā, lielāku ticamību piešķir policijas darbinieka sastādītajam protokolam, kurā fiksēts, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ir pārvietojies ar ātrumu 105 km/h nevis pieteicēja paskaidrojumiem, ka ātrums bija 50 -53 km/h. Šāds secinājums balstās uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[8.1] Tiesa konstatē, ka Krasta ielas posms no Turgeņeva ielas ir taisns, ar vairākām joslām vienā braukšanas virzienā, ceļa posmā nav krustojumu. Tiesa konstatē, ka šajā posmā ir salīdzinoši vienkārši sasniegt ātrumu, kas pārsniedz 100 km/h (it sevišķi ņemot vērā, ka arī iepriekš ir salīdzinoši liels posms, kurā ir trīs līdz četras joslas vienā braukšanas virzienā).

Vienlaicīgi policijas darbiniekiem nepastāv grūtības fiksēt transportlīdzekļa ātrumu ceļa posmā no Turgeņeva ielas, jo posms ir pārskatāms. Šis ceļa posms, ņemot vērā daudzo joslu skaitu nav pārslogots pat intensīvākās satiksmes plūsmas laikā.

[8.2] Pieteicēja protokolā norādītais, ka ātrums fiksēts citam transportlīdzeklim, tiesas vērtējumā ir mazticams. Pieteicējs norādīja, ka vadīja motociklu ar ātrumu aptuveni 50 km/h. Pieteicēja norādītā ātruma un policijas fiksētā ātruma atšķirība ir tik ievērojama, ka praktiski izslēdz iespēju, ka policijas darbinieki varēja kļūdīties, identificējot transportlīdzekļa ātrumu, kurš pārvietojās ar 109 km/h.

[8.3] Pieteicēja argumentam, ka konkrētajā ceļa posmā pieteicēja vadītais transportlīdzeklis nebija vienīgais transportlīdzeklis, nav izšķirošas nozīmes.

Policijas darbinieka izteikums, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis bija vienīgais, ir vērtējams tādā aspektā, vai pastāvēja iespējamība kļūdīties, identificējot transportlīdzekli, kurš pārvietojas, pārsniedzot atļauto ātrumu. Policijas darbinieki, veicot mērījumu, pavērš radaru uz konkrēto transportlīdzekli, līdz ar to nozīme mērījuma veikšanā ir faktam, vai mērījuma brīdī transportlīdzekli neaizsedz cits transportlīdzeklis un/vai priekšmeti. Pieteicējs tiesas sēdē nenorādīja tikai to, ka blakus atradās sporta vieglais auto. Ņemot vērā, ka ātruma pārsniegums bija ļoti liels, policijas darbiniekiem nepastāvētu grūtības identificēt transportlīdzekli, kurš pārsniedz ātrumu, arī gadījumā, ja pieteicējam blakus atradās cits transportlīdzeklis. Pieteicējs arī atzīst, ka neredzēja policijas darbiniekus, jo tie bija nostājušies aiz ceļa malā stāvošiem transportlīdzekļiem. Līdz ar to pieteicējs objektīvi nevar pateikt, kurā brīdī ātrums tika mērīts.

[9] Tiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka pieteicēja vaina nav pierādīta, jo lietā nav video ieraksta par notikumu.

LAPK normas nenosaka kādiem tieši pierādīšanas līdzekļiem ir jābūt lietā. Pierādījumu pietiekamību nosaka tas, vai lietas materiāli ļauj konstatēt pieteicēja vainu un nepastāv saprātīgas šaubas par konstatētajiem faktiem.

Pieteicēja paskaidrojumi tiesas sēdē par notikuma faktiskajiem apstākļiem pēc būtības neliecināja, ka pieteicējam ir zināmi fakti, kas ļautu pamatoti apšaubīt policijas darbinieku konstatētos faktus. Pieteicēja izteikumi bija vispārīgi, galvenokārt, tika norādīts uz dažādām teorētiskām iespējām, tomēr detalizētākas pārbaudes rezultātā, iebildumi nebija pamatoti un neradīja saprātīgas šaubas. Bez tam tiesa konstatē, ka apturēšanas brīdī pieteicējs neizteica iebildumus par konstatētajiem faktiem.

Pieteicējs arī iepriekš ir vairākkārtīgi sodīts par ātruma pārsniegšanu, kas pastiprina iespējamību, ka pieteicējs ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu arī šajā gadījumā.

[10] Apkopojot iepriekš minēto tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, atbildētāja pamatoti ir konstatējusi pieteicēja vainu LAPK 149.^{8} panta astoņpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, līdz ar to atbildētājai bija pienākums piemērot administratīvo sodu.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa uzskata, ka atbildētāja Lēmums ir tiesisks, bet pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *S.L.* pieteikumu par Rīgas reģionālās pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 8.jūlija lēmuma Nr.3874 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis *(paraksts)* V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____V.Poķis
Rīgā, 2010.gada 1.septembrī.